

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 34/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť P. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 377/11 a jeho uznesením z 30. septembra 2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. januára 2012 doručená sťažnosť P. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody Ilava (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 377/11 a jeho uznesením z 30. septembra 2011 (ďalej aj „namietané uznesenie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ doručil 15. marca 2011 Okresnému súdu Trnava „žalobu na ochranu osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Obč. zák.“ (ďalej len „žaloba“), v ktorej ako žalovaného označil Okresný súd Bratislava II. Súčasťou žaloby bola aj žiadosť sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. Okresný súd Trnava postúpil vec z „dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti“ Okresnému súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“), ktorý uznesením č. k. 24 C 222/2011-14 z 15. augusta 2011 rozhodol, že sťažovateľovi nepriznáva oslobodenie od súdnych poplatkov a neustanovuje mu právneho zástupcu z radov advokátov.

Proti označenému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd namietaným uznesením tak, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Namietané uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 13. októbra 2011. Následne okresný súd prípisom z 5. októbra 2011 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia zaplatil súdny poplatok za žalobu; sťažovateľ si výzvu osobne prevzal 13. októbra 2011, pričom súdny poplatok v súdom stanovenej lehote nezaplatil. Po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie súdneho poplatku okresný súd uznesením č. k. 24 C 222/2011-33 z 26. októbra 2011 konanie o žalobe sťažovateľa zastavil.

Podľa sťažovateľa v namietanom uznesení „absolútne absentuje akékoľvek odôvodnenie môjho rozsiahleho odvolania proti uzneseniu súdu 1. stupňa a omezilo sa len na pár riadkov...

Som toho názoru, že som dostatočne preukázal súdu aké sú moje majetkové a zárobkové pomery nato aby mohlo rozhodnúť o oslobodení od súdnych poplatkov, čo však súd... ako vidno z uznesení neposudzoval ale zaoberal sa podstatou návrhu a bez vykonania dokazovania pri rozhodovaní o oslobodení od súdnych poplatkov vyslovil názor na úspešnosť môjho návrhu čím mi odňal možnosť konať pred súdom, porušil tak moje procesné práva...

Ďalej sa KS nezaoberal ani skutočnosťou, že som namietal sudkyňu konajúcu na 1. stupni na OS vo svojom odvolaní... Krajským súdom mi bolo zamezené konať o mojom

návrhu popretím osobnostných práv a zároveň spôsobom, ktorý odporuje výkladu Občianskeho zákona...“.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„KS v BA v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 377/11 porušil zákl. právo sťažovateľa na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, tiež v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Uznesenie KS v BA sp. zn. 5 Co 377/11-27 sa zrušuje a vracia na ďalšie konanie.“

Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Ústavný súd zistil, že uznesenie krajského súdu sp. zn. 5 Co 377/11 z 30. septembra 2011 nadobudlo právoplatnosť 13. októbra 2011, pričom týmto dňom bolo právoplatne skončené aj konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 5 Co 377/2011. Sťažovateľ podal svoju sťažnosť na poštovú prepravu 2. januára 2012 a ústavnému súdu bolo doručené 3. januára 2012. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť bola podaná zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľa z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa s ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. januára 2012